

Четвърто съобщение

Всесъдържащият Христос като добрата земя— земя на водни потоци, на източници и извори, които извираат в долини и планини

Пасажи от Писанията: Втзк. 8:7; 11:11-12; Ер. 2:13; 17:7-8; Ис. 12:3-6; Йн. 4:14б

I. В Галатяни 3:14 се казва: „Така че благословието на Авраам, да дойде чрез Христос Исус на езичниците, за да приемем обещанието на Духа чрез вяра“:

- А. Физическият аспект на благословието, което Бог даде на Авраам, беше добрата земя (Бит. 12:7; 13:15; 17:8; 26:3-4), която е праобраз на всесъдържащия Христос (Кол. 1:12); понеже Христос в крайна сметка се реализира като всесъдържащият животворящ Дух (1 Кор. 15:45; 2 Кор. 3:17), благословието на обещания Дух съответства на благословието на земята, обещано на Авраам.
- Б. Всъщност Духът, като реализирането на Христос в нашите преживявания, е добрата земя, като източник на Божието изобилно снабдяване за наше наслаждение; това е „изобилното снабдяване на Духа на Исус Христос“ като снабдяването на Тялото Христово—Фил. 1:19.

II. Всесъдържащият Христос, като всесъдържащият Дух, е „земя на водни потоци, на източници и извори, които извираат в долини и планини“—Втзк. 8:7; 11:11-12:

- А. Водните потоци, изворите и източниците символизират Христос като течащия Дух (Йн. 4:10, 14; 7:37-39; Откр. 22:1), а долините и планините символизират различните обстановки, в които можем да преживяваме Христос като течащия Дух.
- Б. На протежение на Библията виждаме една линия, показваща Триединният Бог като вода—Бит. 2:10-14; Изх. 17:5-6; Пс. 36:8-9; 46:4; Йн. 4:10, 14; 7:37-39; 1 Кор. 10:4; Откр. 7:17; 22:1:
 - 1. Реката в Битие 2:10 символизира реката на водата на живота, покрай която расте дървото на живота; тази река утолява жаждата на човека.
 - 2. В Псалм 36:8-9 изворът обозначава Отца като източника на живота, а реката обозначава Духа като реката на водата на живота—Йн. 1:4; 7:37-39.
 - 3. Реката в Псалм 46:4 символизира течението на Триединния Бог в Христос чрез Духа като живот за Божиите хора.
 - 4. Водата на живота символизира Бога в Христос като Духа, Който влива Себе Си в Своите изкупени хора, за да бъде техен живот и животоснабдяване; тя е типизирана от водата, която потече от разцепената канара (Изх. 17:6; Чис. 20:11) и е символизирана от водата, която потече от пронизаните ребра на Господ Исус (Йн. 19:34).
 - 5. Реката на водата на живота в Откровение 22:1 и реките в Битие 2:10-14, Псалм 46:4 и Езекиил 47:5-9 символизират изобилието на живота в неговото течение; както се вижда в Йоан 7:38, тази река със своите богатства се превръща в много реки в нашите преживявания на различните аспекти на богатството на Божия Дух на живота—Римл. 8:2; 15:30; 1 Сол. 1:6; 2 Сол. 2:13; Гал. 5:22-23.

III. Водата, „която извира в долини и планини“ (Втзк. 8:7б), показва, че Христос, като живата вода, тече в различни обстановки (вж. 3 Царе 20:23, 28):

- А. Долините са преживяванията на кръста, преживяванията на Христовата смърт, а планините са преживяванията на Христовото възкресение—2 Кор. 1:9; 4:11, 14.
- Б. Вътрешнообитаващият Христос, като съкровището в нас, пръстните съдове, е божественият източник на снабдяване за християнския живот и превъзходната сила, чрез която можем да живеем разпънат живот за изявяването на възкресения живот—7-ми стих; Фил. 4:13:

1. Павел каза, че той и неговите съработници „бяхме под твърде голямо напрежение, свръх силите ни, така че дори се отчаяхме за живота си... за да не уповаваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвите“—2 Кор. 1:8-9.
 2. Всъщност, за да се прояви възкресението, е необходима смърт, обезсърчение и разочарование (стих. 4; 7:5-6); работата на кръста слага край на нашето его, за да можем да се наслаждаваме на Бога на възкресението.
- В. Павел живееше възкресения живот в умъртвяването на кръста, за да извършва служението си; „винаги носещи в тялото си умираването на Исус, за да се яви в тялото ни и животът на Исус“—4:10:
1. От положителна гледна точка, Исус винаги убива всички отрицателни неща в нас, за да ни изцели и съживи—Фил. 1:19; вж. Изх. 30:23-25.
 2. Когато сутрин се отричаме от себе си, за да приемем Бога в нас, след това през целия ден усещаме, че в нас се извършва един процес на умъртвяване—вж. Пр. 4:18.
- Г. „Защото ние, живите, винаги сме предавани на смърт заради Исус, за да се яви и животът на Исус в нашата смъртна плът“—2 Кор. 4:11:
1. Умъртвяването на кръста води до проявяването на възкресения живот; това всекидневно умъртвяване е необходимо за освобождаването на божествения живот във възкресение—1 Кор. 15:31; 2 Кор. 4:16.
 2. Апостолите живеяха живот като живота, който живееше Господ Исус на земята; Господният живот беше живот под умъртвяването на кръста за извяването на възкресения живот, в който Неговата личност беше едно с Неговото служение и Неговият живот беше Неговото служение—Йн. 6:14-15; 12:13, 19, 23-24.
- Д. „Така че смъртта действа в нас, а животът във вас“ (2 Кор. 4:12); когато се намираме под умъртвяването на Господната смърт, Неговият възкресения живот се влага в другите чрез нас:
1. Църквата се появява и расте не чрез човешка слава, а чрез смъртта на кръста за освобождаването на огъня на божествения живот—Лк. 12:49-50; Йн. 2:19; 12:24-26.
 2. Господ, като житно зърно, падна в земята, изгуби душевния Си живот чрез смърт, за да освободи вечния Си живот във възкресението за многото зърна; бидейки многото зърна, ние също трябва да изгубим душевния си живот чрез смърт, за да се наслаждаваме на вечен живот във възкресението.

IV. В Еремия 2:13 се казва: „Защото две злини стори Моят народ: изоставиха Мен, извора на живите води, за да си изсекат водоеми, разпукнати водоеми, които не държат вода“:

- А. Злините на Божия народ се състояха в това, че те изоставиха Бога като свой извор, като свой източник, и се обърнаха към друг източник.
- Б. Изсичането на водоеми изобразява тежката работа на израилтяните в техния човешки труд за приготвяне на нещо (идоли), което да замени Бога; това, че водоемите бяха пукнати и не можеха да държат вода, показва, че с изключение на раздаването на Самия Бог в нас като жива вода, нищо друго не може да утоли нашата жажда и не може да ни превърне в Божие нарастване за Божие изражение—Йн. 4:13-14.
- В. В очите на Бога нечестивият, злодеят, е този, който не идва да пие при Него (Ис. 55:7); окаяното състояние на нечестивите е, че те не идват при Господа, за да ядат, да пият и да Му се наслаждават; те вършат много неща, но не идват да се свързват с Господа, да Го вземат, да Го приемат, да вкусват от Него и да Му се наслаждават; в очите на Бога няма нищо по-лошо от това (57:20-21; вж. 55:1-2).

V. Трябва да си изградим навика да черпим вода от изворите на спасението, за да прием и да изливаме водата на живота—12:3-6; Йн. 7:37-39; Пр. 11:25:

- А. Трябва с веселие да черпим вода от изворите на спасението, като говорим на Господа, чрез Господа, за Господа, във Господа и със Господа—Ис. 12:3-6; Фил. 4:6-7, 12; вж. Химн №255.

- Б. Трябва да славим Господа, да се радваме в Него, винаги да благодарим и да пеем на Него— 1 Сол. 5:16-18; Фил. 4:4; Евр. 13:15; Пс. 119:164; Еф. 5:18-20.
- В. Трябва да призоваваме името на Господа—Деян. 2:21; 1 Кор. 12:13, 3; 1 Сол. 5:17; 1 Кор. 1:2; Съд. 15:18-19; Плач. 3:55-56; *Химн №73*.
- Г. Трябва да проповядваме благовестието и да известяваме на хората това, което е постигнал Христос—Римл. 1:16; Йн. 4:32-34; Фил. 2:9; 1 Петр. 2:9.
- Д. Трябва да даваме на Господа първенството в нашето същество и да вършим всичко според божествената природа—Откр. 22:1; Кол. 1:18б; 2 Петр. 1:4.

VI. Съгласно Божията икономика този, който жадува в Бога, е като дърво, посадено край вода, символизираща Бога като извора на живите води; дървото расте край реката, като поема всички богатства на водата; това е една картина на Божията икономика, която се извършва чрез Неговото божествено раздаване—Ер. 17:7-8:

- А. За да получаваме божественото раздаване, ние, дърветата, трябва да поемем Бога като вода (вж. 1 Кор. 3:6; Кол. 2:7а); богатствата на снабдяващия Бог, които се раздават в нас, дърветата, ни конституират с Божията божественост и ни правят да растем в Божията мярка (19-ти стих); по този начин Бог и ние ставаме едно и притежаваме един и същи елемент, същност, конституция и външност (Откр. 4:3; 21:11).
- Б. Молитвата означава да поемем в себе си Бога; колкото повече се свързваме с Бога, толкова повече ще Го поемем, а колкото повече Го поемем, толкова повече ще Му се наслаждаваме:
 1. В един химн се пее: „Такъв, какъвто съм“ (*Химн №1048*); това означава, че трябва да пристъпваме към Бога такива, каквито сме, без да се опитваме да подобрим или да променим състоянието си; ние приехме Христос по този начин и трябва да ходим в Него по същия начин—Кол. 2:6-7а.
 2. Да се молим, означава да пристъпваме към Господа такива, каквито сме; когато пристъпваме към Господа, трябва да полагаме вътрешното си състояние пред Него и да Му казваме, че изпитваме недостиг във всяко отношение; дори да сме слаби, объркани, тъжни и безмълвни, пак можем да пристъпим към Бога; каквото и да е вътрешното ни състояние, трябва да го представяме пред Бога.
 3. Вместо да се интересуваме от състоянието си, трябва да навлизаме в Божието присъствие, за да се свързваме с Него, като гледаме на Него, като Го съзерцаваме, като Го славим, като Му благодарим, като Му се покланяме и като Го поемем в себе си; по този начин ще се наслаждаваме на Неговите богатства, ще вкуσαμε Неговата сладост, ще Го приемаме като светлина и сила и ще имаме вътрешен мир, светлина, сила и мощ; така ще научим урока да стоим свързани с Него, когато служим със словото на светиите—1 Петр. 4:10-11; 2 Кор. 2:17; 13:3.

VII. В Йоан 4:14б се казва: „Водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот“:

- А. Това разкрива течащия Триединен Бог—(1) Отец е изворът, източникът; (2) Синът е фонтанът, мястото, от което извира изворът; а (3) Духът е реката, течението; Триединният Бог се влива в нас чрез Отца, Сина и Духа и се излива от вътрешността на нашето същество, за да се влива в другите—2 Кор. 13:14; Йн. 7:37-38.
- Б. Течението на Триединния Бог е „за вечен живот“ (4:14б); Новият Ерусалим е съвкупността на вечния живот, а думата „за“ означава „води до“ или „се превръща“; и така, Отец като източникът, Синът като изворът и Духът като реката се вливат в нас и заедно с нас се превръщат в Новият Ерусалим като съвкупността на вечния живот.